MÂINE DIMINEAŢĂ PLECAREA...

CAMPIONATUL NAŢIONAL CICLIST DE FOND, O PROBĂ DIFICILĂ PE UN TRASEU DE 265 Km.

— MARIN NICULESCU, NORHADIAN, GOCIMAN, V. DRĂGĂNESCU ŞI NICU DRAGOMIR, SECRETAR FEDERAL F. R. C. NE VORBESC DESPRE ŞANSELE CONCURENŢILOR —

IN ORICE SPORT, în preajma unei întreceri — cursă, match, etc — se obişnueşte a se da un favorit, care de multe ori învinge datorită superiorităţii sale faţă de celălalt sau de ceilalţi concurenţi. Sunt totuşi cazuri, când un câştigător nu poate fi întrevăzut, nici de specialişti, nici chiar de cei cari vor concura în întrecerea respectivă. Observaţie care se poate aplica perfect şi în ciclism, un sport în care norocul sau... ghinionul, joacă de multe ori un rol mai important decât chiar pregătirea fizică sau morală a concurenţilor.

Sunt curse în care pronosticurile date de cunoscători în materie sunt confirmate în mare parte; dar apărând elementul „surpriză" aceleaşi pronosticuri cad — dacă putem spune aşa — cu „succes".

Iată însă că mâine dimineaţă se va da plecarea într'o importantă cursă, în care nu un câştigător singur, dar nici măcar unul probabil nu poate fi întrevăzut Este vorba de campionatul naţional de fond pe anul 1948, căruia a-i găsi un favorit ar fi fără exagerare, ceva hazardat

Vor lua startul alergători din categoriile I şi II, deci cei mai buni ciclişti din ţară. Sunt însă câţiva de forţe sensibil egale, cari concurează cu mari şanse la titlul de campion. Şi cauza principală care nu permite „instalarea" unui favorit sigur, este **traseul**. Un traseu pe care nu s'a mai alergat de mult la noi, lung şi greu, la capătul căruia va învinge alergătorul cu cele mai multe calităţi de fondist, dar care va trebui să aibe totuşi şi noroc, chiar foarte mult noroc. Căci s'ar putea ca marii favoriţi, ajutaţi de clasa lor, dar părăsiţi de acel „veşnic" noroc, să vie în urma unora dintre cei care, în mod normal nu aveau prima şansă.

Pentru a exemplifica cele spuse mai sus, am recurs la câteva păreri „autorizate" emise — după cum veţi vedea — de.. cunoscători în ale ciclismului.

N. CHICOMBAN

Ce spun alergătorii

VICTOR DRAGANESCU, una din „speranţele" noastre, e optimist, deşi cunoaşte traseul şi ştie ce greutăţi va avea de întâmpinat. Un traseu greu, cu mult drum prost, cu multe dealuri şi văi şi probabil cu multe... evadări. Probabil că până la muntele Păduchiosul, concurenţii se vor „studia" mult, pentru a-şi vedea unuia altuia „călcăturile" starea fizică şi mai mult, cea morală.

„Cred că lupta cea mare va fi înainte cu 2—300 m. de vârful Păduchiosului, iar... sosirea o văd astfel: 1. Norhadian; 2. Marin Niculescu; 3. Pantazescu; 4. Traian Chicomban, încheie Drăgănescu.

Rămâne de văzut dacă „pronosticul" său va corespunde realităţii.

IULIAN GOCIMAN, care nu va alerga, ne-a spus totuşi şi punctul său de vedere. Fiind mai uşor, deci mai suplu, dacă nu va sparge, lui Norhadian nu-i poate scăpa victoria. Pentru locul doi, luptă mare între Marin Niculescu şi Traian Chicomban. „Cel mai greu adversar de învins va fi tot drumul", nu uită să adauge Gociman.

MARIN NICULESCU, unul din marii favoriţi, e foarte preocupat de cursa de mâine. In special de materialul pe care va alerga şi care va conta mult în desfăşurarea cursei. Marea evadare s'ar putea să se producă la muntele Păduchiosul. In ce priveşte probabilul clasament al cursei, ne cere,. să mai aşteptăm 36 de ore şi vom fi pe deplin satisfăcuţi.

ERVANT NORHADIAN, actualul campion, e foarte... rezervat. Dealui Ţâţa şi muntele Păduchiosul vor fi probabil cele mai „tari" puncte ale cursei. In ce priveşte câştigătorul, numele acestuia va fi cunoscut după trecerea liniei de sosire. Cine va fi însă? „Secret", ne spune Norhadian, care păstrează poate numai pentru sine un nume care va figura pentru un an de zile, între numele celorlalţi campioni. Din nou sau pentru prima oară?

...şi un oficial

D. NICOLAE DRAGOMIR secretarul federaţiei de ciclism, fost campion naţional, cunoscător în ale ciclismului, ne dă câteva lămuriri cari pot fi şi concluzii la cele spuse până acum.

„Am întocmit un regulament de care vor beneficia toţi alergătorii, fără nici o deosebire Traseul e într'adevăr foarte greu. Din cei 265 km. numai 165 sunt pavaţi; restul drumului fiind accidentat, va scoate în relief dibăcia alergătorilor. O altă piatră de încercare, vor fi serpentinele de pe Păduchiosul cari sunt mai „tari" decât cele ale Timişului.

Mai dificil chiar decât... traseul, este a da un învingător.

„In orice caz cel care va câştiga acest campionat, va fi cel mai bun alergător român pe un astfel de parcurs şi pe distanţa sa", încheie d. DRAGOMIR.

— L. C. —

O «trenă câinească»...

RÂNDURI PE MARGINEA UNEI SCRISORI

AM PRIMIT LA REDACŢIE o scrisoare. Faptul în sine nu prezintă, desigur, nimic extraordinar. Scrisori, doar, ne sosesc destule în fiecare zi, adunându-se în vrafuri impozante pe birourile noastre. Din cele patru colţuri ale ţării ne vin mereu, fără încetare, misive conţinând doleanţele cititorilor, sugestii interesante sau, pur şi simplu, reportajele corespondenţilor din provincie.

Cea primită eri, însă, aducea ceva inedit atât în ce priveşte textul propriu zis cât şi semnătura care aparţine lui VITTORIA NICOLOZZO, unul dintre cei mai buni ciclişti din R. P. R. Scrisoarea cuprindea, în rezumat următoarele:

..«rog a nu lua în nume de rău faptul că articolul apărut în «Sportul Popular» din 26 August cu privire la «Cursa Eliberării» subscris de d. Marius Godeanu l-am considerat ca pe o insultă. Mă refer la expresia: «trenă câinească». (!?! N. R.).

Cum nu găsesc nici o legătură între câine şi trenă, vă rog să binevoiţi a remedia oarecum expresia vulgară (!?! N. R.) din acest articol...

Mărturisesc că în primul moment, scrisoarea m'a lăsat stupefiat. Stiam doar precis că în reportajul citat nu intenţionam nici pe departe să-l ofensez pe Nicolozzo căruia din contră, îi recunoşteam fără discuţie meritul pe care l-a avut în reuşita frumoasei comportări a echipei Braşovului. (Şi ţinem chiar să sublinim aci din nou că V. Nicolozzo a fost cel mai bun om al echipei sale). *Atunci când am întrebuinţat expresia «a dus o tre-*

M. Godeanu

(Urmare în pag. 5-a)

In vizită la un club U.A.E.R.

— Elevii, dornici de sport, joacă în timpul vacanţei volley, ping-pong, şah şi fac atletism.-Elevii din clubul No. 1 şi-au construit singuri terenurile de sport —

DESIGUR MULŢI DIN CITITORII NOŞTRI ştiu că în Bucureşti locala Uniunii Asociaţiilor de Elevi din România a înfiinţat, odată cu începerea vacanţei, şapte cluburi pe care le-a pus la dispoziţia elevilor pe tot timpul verii.

Animaţie ca în peajma unui examen...

Străinului neiniţiat care ar intra pe sălile CLUBULUI NO. 1 DIN LOCALUL LICEULUI DIN STRADA EUGEN STATESCU NO. 6, i s'ar părea desigur că a nimerit în toiul unui examen cel puţin de capacitate dacă nu de bacalaureat, într'atât este de mare afluenţa şi forfota elevelor şi elevilor de toate vârstele. Chipurile lor vesele şi luminoase te cuceresc numai de cât.

Aruncăm o privire în registrul de intrări. E deabia ora unsprezece şi în club sunt prezenţi 302 elevi! Cifra, care după amiază este şi mai ridicată, depăşeşte toate aşteptările noastre.

Privim în jur: pe perete un avizier mare anunţă orele şi programul meditaţiilor pentru elevii corigenţi, repetiţiile corului, când e deschisă biblioteca, dă indicaţii pentru cei ce vor să facă sport, cheamă la muncă voluntară pe alţii.

Dându-ne seama că aici sunt multe lucruri interesante de aflat, rugăm pe însoţitoarele noastre să ne conducă prin sălile clubului.

Bibliotecă, sală de lectură, şah

Sala de lectură este aproape plină. O bibliotecă cu 900 de volume stă la dispoziţia celor 360 de elevi ce frecventează în mod regulat clubul No. 1.

Pe o masă lungă sunt înşirate colecţii de ziare şi reviste. Alături de „Scânteia", „Revista Elevilor" şi „Contemporanul" găsim colecţia „Sportului Popular".

In sala rezervată şahului o hartă murală a republicei are menţionate pe ea marile şantiere naţionale, iar deasupra o lozincă cheamă tineretul la muncă pentru construirea statului socialist.

Insoţitoarea ne arată cu mândrie că elevii îşi fac ziare de perete, asistă regulat la şedinţele ideologice şi activează în echipa artistică a clubului dând festivaluri la Ateneele Populare.

Elevele dela clubul UAER nr. 1, jucând volley pe terenul construit prin muncă voluntară

Tennisul de masă are adepţi numeroşi

Intr'o cameră mai spaţioasă este adăpostit tennisul de masă. Pe pereţii albi lozinci sportive: „Trăiască Cupa Unităţii Tineretului", „Toate sporturile pentru popor" în mijlocul încăperii două mese de joc iar dealungul pereţilor zeci de elevi şi eleve, aşezaţi pe bănci aşteaptă cu nerăbdare să le vină rândul să joace. Cei mici, începătorii, sunt îndrumaţi de către colegii mai mari. Nu există vedetism, toţi sunt animaţi de aceeaşi dorinţă: să facă sport.

Şi dorinţa aceasta este mare. 260 de elevi, mai mult de două treimi din totalul celor ce frecventează clubul No. 1, s'au înscris să poace ping-pong, volley, basket sau să facă atletism.

Terenuri construite prin muncă voluntară

Nimic nu i-a împiedicat de la aceasta. Muncind voluntar au amenajat două minunate terenuri de volley, unul de basket-ball şi o pistă de atletism cu groapă pentru sărituri. Nu au uitat să facă şi tribune, astfel încât ai impresia că vezi o miniatură a terenului de la Facultatea de Drept.

Pe primul teren de volley şi pe cel de basket, echipele reprezentative ce participă la competiţiile inter-cluburi care vor începe Joi, se antrenează de zor, în timp ce pe al doilea teren de volley două echipe de începători joacă sub supravegherea unei profesoare.

Puţin mai încolo, două fete micuţe se ambiţionează să sară peste stacheta pusă la un metru şi zece, în timp ce alături un elev mai măricel îşi face vânt să sară cât mai mult în lungime.

Peste tot soare, tinereţe, veselie.

Bucuroşi, elevii ne spun că vor să organizeze săptămâna aceasta o competiţie la care să participe nu numai cluburile UAER ci şi tovarăşii lor UTM.-işti. Au şi hotărît cine va organiza: şahul clubul No. 3, ping-pongul clubul No. 6, iar volley-ul şi basket-ul vor cade în sarcina clubului No. 1.

Urându-le succes, ne-am luat rămas bun de la ei şi am plecat convinşi că UAER.-ul se poate mândri cu această realizare, cele şapte cluburi din Bucureşti aducând, atât din punct de vedere cultural, cât şi sportiv, un serios aport la progresul sportului popular din R. P. R.

G. R.

PRIMUL RECORDMAN NAŢIONAL LA TRIATLON JUNIORI: ZÂMBREŞTEANU

Aurel Raica merge pe urmele fratelui său şi este primul reprezentant R. P. R. în jocurile internaţionale fiindcă nu a împlinit 18 ani

ă prezentăm astăzi ultima „serie" din filmul de lung metraj al Campionatelor naţionale de atletism dela Cluj.

Triathlonul juniorilor, disputat Duminică dimineaţa, a adunat la startul celor trei probe unsprezece concurenţi

100 m. plat, trei serii:

1. AL. TERNOVICI (Spartak) 11,9 (618 p.)
2. R. Rădulescu (ACR) 11,9 (618 p.).
3. A. Raica (Spartak) 11.9 (618 p.)

în care Ternovici plecat greşit, reface şi câştigă pe ultimii metri cu mai puţin de un piept.

1. ZÂMBREŞTEANU (C.St.R.) 11,7 (662 p.)
2. Hadârcă (ACR) 12.1 (576 p.)
3. Galoş (U) 12.3 (536 p.)
4. Stan Ion (U) 12.4 (517 p.)

Zâmbreşteanu câştigă uşor.

1. STAN EUG. (UAB) 12.2 sec (556 p.)
2. Ciociu (U) 12.2 sec. (556 p.)
3. Roşcoban (Spartak) 12.2 sec (556 p.)
4. Bek (SMC Reşiţa) 12.5 sec (499 p.)

Iarăşi o serie strânsă şi spectaculoasă, însă cu timpuri slabe.

Greutate

Inzestrat cu o forţă care-l anunţă pe cât de curând asemenea fratelui său mai mare, AUREL RAICA câştigă uşor cu o performanţă meritorie 11.61 m. (585 p.)

Ceilalţi: Zâmbreşteanu 10.69 m (505 m).; Ciociu 10.42 m. (482 p): Stan Ion 9.35 m. (394 p.); Bek 9.05 m. (371 p.); Stan Eug. 8.63 m. (339 p.); Galos 8,54 m. (332 p.): Hadârcă 8.51 m. (330 p.): Roşcoban 8,22 m (308 p.); Ternovici 7.75 m. (273 p.): Rădulescu 7.55 (259 p.)

Lungimea

Ultima probă, lungimea trebuia să lămurească problema celui mai bun:

Ciociu 6.13 m. (587 p.); Ternovici 6.07 m. (573 p.); Beck 5.93 m. (541 p.); Roşcoban 5,90 m. (534 p.); Zâmbreşteanu 5.90 m. (534 p.); Galoş 5.90 m. (534 p.); Stan Eug. 5.86 m. (528 p.); Stan Ion 5.74 m. (498 p.); Raica 5.71 m. (491 p.); Rădulescu 5.64 m. (476 p.) şi Hadârcă 5.50 m. (446 p.)

Cei trei premiaţi la triathlonul de juniori. D. prof. Anton Ionescu, felicită pe RAICA AUREL al doilea clasat. Cu cununa pe cap, ZÂMBREŞTEANU, câştigătorul este fericit. Alături de el, COCIU PAVEL dela „U"

Punctajul general a dat câştigător pe PETRE ZÂMBREŞTEANU cu 1701 puncte, care stabileşte cu această ocazie recordul naţional de juniori al acestei probe. Totuşi recordul e mult sub posibilităţile sale şi credem că la viitorul concurs, Zâmbreşteanu în ultimu-i an de juniorat, îl poate îmbunătăţi.

Deşi al doilea, AUREL RAICA este primul selecţionat în echipa naţională, întrucât protocolul balcanic prevede pentru juniori limita de vârstă optsprezece ani.

Iată acum pe ceilalţi: CIOCIU (U) 1625 p.; TERNOVICI (Sartak) 1464 p.; STAN EUGEN (UAB) 1424 p.; BEK (SMC Reşiţa) 1411 p.

FINALELE C. U. T.

(Urmare din pagina 1-a)

— Stafeta 4×100 fete.
— Jocuri finale volley-ball băeţi şi fete.
— Şah, continuare.

STADIONUL O.S.P.

Ora 19,30:
Box, matchuri finale şi pentru locurile 3 şi 4.

Duminică 12 Septembrie

STADIONUL SINDICATULUI U.C.B. (fost VENUS)

Ora 8,30:
Foot-ball, jocuri finale şi pentru locurile 3 şi 4.

STADIONUL TINERETULUI

Ora 15,30:
Demonstraţii de gimnastică ritmică ale la aparate a echipei naţionale de băeţi şi fete.
Demonstraţii de gimnastică ritmică ale elevilor şc. secundare.

Ora 16.
80 de m. plat fete serii.
100 de m plat băeţi serii
500 de m plat fete

Ora 16,30:
1500 de m. plat încercare de record
Demonstraţiile loturilor de volley (tenis), basket, foot-ball, pitici.

Ora 16,45:
80 m plat fete finala
100 m plat băeţi finala
800 m plat băeţi
3000 m obstacole, încercare de record.

Ora 17,05:
Demonstraţiile loturilor naţionale de rugby şi football.

Ora 17,20:
Stafeta 4+3+2+1 fete
Stafeta 4×100 băeţi
800 m plat fete, încercare de record.

Ora 17,40:
Demonstraţia loturilor naţionale de box, scrimă, lupte.

Ora 18:
Demonstraţia echipei naţionale de motociclism.
Demonstraţia echipei naţionale de ciclism.
Curse prin eliminare.

Ora 18.20: Caruselul echipei naţionale de motociclism.

Ora 19:
Inchiderea festivă a concursurilor.

AZI ŞI MÂINE

CONCURS NAŢIONAL HIPIC LA BRAŞOV

In zilele de 4—5 Septembrie 1948 va avea loc în BRAŞOV pe terenul „Filimon Sârbu", de sub Tâmpa, al doilea concurs hipic naţional.

La acest concurs participă cei mai buni călăreţi militari, sindicalişti şi elevi din toată ţara, precum şi C.S.C. Armata.

Probele concursului se desfăşoară în fiecare zi dimineaţa dela ora 9 iar după amiază dela 14,30.

AZI LA U.C.B.

GRIVIŢA CFR – Textila Sf. Gheorghe şi UCB VENUS – CFR Craiova suplinesc cuplajul divizionar A

Astăzi după amiază, începând de la ora 13, terenul UCB.—Venus va fi teatrul de disputare al unor partide care se anunţă foarte spectaculoase.

Două matchuri de pitici (semifinalele campionatului naţional), un match de Divizia C. (VENUS UCB.—CFR. CRAIOVA) şi altul de Divizia B. (GRIVIŢA CFR.—TEXTILA — (SF. GHEORGHE) sunt programul de după amiază. Un program pe cât de bogat, pe atât de valoros.

O echipă dornică de reabilitare

UCB. Venus a debutat cu stângul în noul campionat.

Echipa din Splai a început cu o înfrângere din partea CFR. ului din Braşov cu 5—2 şi a pierdut Duminică la Constanţa în faţa P. C. A.-ului cu 6—1.

In aceste matchuri s'a văzut că echipa nu e încă bine pusă la punct şi — în consecinţă — săptămâna aceasta „ucebiştii" au făcut pregătiri serioase. Ei vor să cucerească primele puncte şi să se ridice din subsolul clasamentului, unde stau deocamdată.

CĂCIULA (Griviţa CFR)

Numai că ceea ce şi propun nu este prea simplu, având în vedere că adversarul pe care-l au de depăşit este CFR. Craiova, o echipă care merge foarte bine în noul sezon. In prima etapă craiovenii au scos un draw cu S. T. B., la Bucureşti, iar în cea de a doua au învins cu 4—2 pe U. A. B. Ocupă un loc de frunte în clasament cu 3 puncte (din seria a IV, numai P. C. A., are 4 puncte) şi speră să urce şi mai sus în clasament.

Iată de ce matchul promite a fi disputat cu îndârjire. Şi noi credem că se va termina — până la urmă — la egalitate.

Partida începe la ora 14.15.

Griviţa C. F. R. va obţine prima victorie?

După disputarea celei de a doua semifinale de pitici (care începe la 16,00), d. Căpitanu va fluera la ora 17, începutul matchului de Divizia B. (seria I) dintre Griviţa CFR. şi Textila din Sf. Gheorghe.

Cele două echipe nu sunt la prima lor întâlnire. In campionatele ultimilor doi ani s'a născut între ele o rivalitate puternică, a cărei tranşare în favoarea uneia, sau alteia, a întârziat.

Bucureştenii n'au până acum niciun punct Aceasta însă nu îndreptăţeşte pe nimeni să tragă concluzii defavorabile echipei, pentru că în primul match feroviarii au pierdut din cauza ghinionului şi a terenului prost în faţa Ţesătoriei, iar în etapa a doua au cedat redutabilei Concordia din Ploeşti cu 2—0.

Textila a pierdut la Ploeşti, în faţa aceleiaşi echipe, cu 4-0, iar Duminică a învins cu 4—1 pe F. C. Ploeşti.

Cum la antrenamentele făcute în cursul săptămânii feroviarii s'au prezentat foarte bine, credem că în matchul de azi vor ieşi învingători.

Fără să sufere nicio modificare „11"-le Griviţei CFR., va avea următoarea înfăţişare:

Negrea, Căciulă, Gostian, Cristescu, Marian, Georgescu, Surtu, Stancu, Socec, Anagnosta şi Mihai.

RECORDUL OREI
PRELUCRARE DE V. BĂNCIULESCU

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

DURAND încearcă să-l convingă pe BARATHON să bată în manajamentul lui recordul orei. BARATHON primeşte, dar, simţind că pe talentul lui, Durand urmăreşte un câştig, pune condiţia să fie plătit cu kilometrul. De voe de nevoe. Durand acceptă. A doua zi Barathon doboară recordul orei. Apoi pleacă la Paris, se căsătoreşte cu Marianne şi începe o carieră strălucită. Un accident îi opreşte ascensiunea. Durand nemulţumit că nu-i mai aduce un câştig mănos, rupe contractul cu el.

In cuvinte sobre ne exprimă bucuria de a fi [illegible], această victorie, explicându-ne cauza dificultăţii din timpul cursei: o băutură prea rece i-a întrerupt digestia — fără a uita să insiste asupra calităţilor antrenorilor săi mecanici, printre cari ni se pare a fi recunoscut un fost campion ciclist, Louis Renard.

Barathon a rămas acelaşi alergător discret şi modest. El va face onoare oricărei curse la care va participa

La „Caffé Soufflot" Duminică seara Louis Renard povestea într'un cerc de prieteni, despre aceiaşi nouă ispravă a lui Pierrot.

— Când ne-am despărţit Vineri, mi-a spus atât: „Ne revedem la Chatelerault!", la 267 km. de Bordeaux, de unde începea cursa cu antrenament mecanic. Era emoţionat, turburat. Cursa i se părea îngrozitor de dură. După o noapte furtunoasă, în zorii friguroşi, l-am regăsit cu muşchii întăriţi. Crispat, în urma antrenorului, apăsa cu greutate pe pedale. Bruma îi voala ochii. Mergea mecanic, fără să ştie dacă mai poate sau nu să învârtească pedala o singură dată, Nu auzea nimic din ce-i spuneam, nici nu ştia unde-i sunt adversarii, — în faţa lui, în spate? Din aclamaţiile celor care-i salutau trecerea prin oraşele, înţelegea în mod vag că trebuie să fie primul. La Etampes, unde i-am schimbat bicicleta, citeam în ochii lui o nelinişte apăsătoare. „S'a terminat" părea că spune „am pierdut 6 minute faţă de Rochet"... Nu l-am lăsat să continue şi i-am replicat: „Nu-ţi fie grijă, puştiule. Ce-i aia 6 minute? D'astea am mai întâlnit şi eu în cariera mea. Şi nu m'am sperat, ba am şi câştigat!" Dar el, nimic. A trecut de mult Rochet, cel mai tare rutier, cel care nu a fost niciodată bătut. Pierrot arăta prost de tot. Parcă îi venea să lase totul în baltă, să se arunce în şanţ, să doarmă, să se'ntoarcă acasă... Mi-a venit o ultimă idee şi i-am şoptit: „Dacă pierzi, te-ai ars! Ai să fi obligat să respecţi încă un an contractul Hai, dă-i drumul!". Soarele se ridicase bine pe cer. Pierrot ridică ochii, ca trezit din vis, înghiţi din laptele care-l mai avea în bidon şi strigă: „Porniţi.. porniţi!" La fiecare kilometru, capul se ridica din ghidon şi auzeam: „Mai repede.. mai tare". Mai era o fugă de cal până la sosire, când a trecut de Rochet. Repeta acelaşi refren care trebuie să-l fi speriat şi pe belgian: „Mai repede.. mai tare!". După 588 km. când a făcut turul de onoare pe velodrom, spectatorii au aclamat o figură de om rătăcit A semnat, cu o furie ascunsă, câteva autografe, apoi s'a debarasat de entuziaşti, strigând: „Şi-acuma lăsaţi-mă în pace! Nu mai vând nimic!", Straşnic om, ce să vă spun..

*

Seara, când s'a întors acasă, Barathon a zărit în umbra nucului din faţa porţii, un om care-l aştepta. Cineva pe care nu-l văzuse de multă vreme, dar căruia îi ducea dorul.

Aceasta a fost a doua întâlnire cu Renoir.

(Va urma)